

החלטות הוועדה להטלת עיצום כספי

מחצית שנייה - שנת 2011

י"ג סיון תשע"ב
03 יוני 2012

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 17/11, מתאריך 19.07.11

עובדות המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס – 2000:

בתאריך 11.7.11 נכנסה המפרה לכאורה לארץ ועברה במסלול הירוק כשברשותה 29,500 יורו ו- 20,000 דולר ארה"ב במזומן, מבלי שהצהירה על כך, בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן- החוק). לפיכך נתפס כל הסכום באב"ת 372078.

החלטת הוועדה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על גברת סמיר ג'מילה (להלן – המפרה) בגין אי דיווח על הכנסת כספים מישראל.
2. המפרה נכנסה לישראל ביום 11.7.11 כשברשותה 29,500 יורו ו- 20,000 דולר ארה"ב, עליהם לא דיווחה בניגוד לסעיף 9 לחוק.
3. במהלך הליכי החקירה, טענה המפרה כי מקור הכספים הינו ממשכורתה ומשכורת בעלה מעבודתם בברזיל. אמנם הציגה המפרה מסמכים המעידים על משיכת כספים מחשבון בנק, אך לא הצליחה להצביע על פעולות המעידות על משיכת סכום הכסף הנדון ועל כן מתקשה הוועדה לקבל את גרסתה בנוגע למקור הכספים.
4. בנוגע ליעד הכספים, הוועדה מקבלת את גרסתה של המפרה, אשר הציגה מסמכי קניית דירה ברמאללה על שם בעלה אשר כוללים מועדי תשלום בעתיד הקרוב.
5. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. אין נפקא מינא מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש גרידא", אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא מן הארץ כשברשותו סכום כסף החייב בדיווח.
6. בנוגע לטענתה באשר להעדר ידיעת חובת הדיווח, הוועדה מתקשה לקבל טענה זו שכן ברחבי נמל התעופה מוצבים שלטים המורים על חובת הדיווח בשפות עברית, אנגלית וערבית. חברי הוועדה סבורים כי בשל העובדה כי המפרה נכנסת לישראל פעמים רבות היה עליה להכיר את חובת הדיווח. עוד יצוין בהקשר זה כי לפי הודאתה, בכל ביקור בישראל נושאת עמה המפרה סכומים הקרובים לסכומים הדורשים דיווח, דבר אשר מעורר ספק בנוגע לטענת המפרה בדבר אי הכרת חובת הדיווח.
7. בהקשר זה יצוין, כי למעשה לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח שהרי אלו הן הוראות החוק.
8. לצורך קביעה כי חובת הדיווח הופרה נדרשים קיומם של שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ₪ ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. במקרה דנן, אין חולק כי התקיימו שני תנאים אלה, וכי המפרה הפרה את חובת הדיווח.
9. העברת כספים דרך מעבר הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון ומימון טרור, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד

וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. לפיכך, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

10. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (חובת הדיווח קיימת בארה"ב ובאירופה מכוח הדירקטיבה השלישית), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראה המלצה 9 להמלצות המיוחדות של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור:

SPECIAL RECOMMENDATION IX: CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

11. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין (היינו - 113,000 ₪) או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

12. בסעיף 10 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), תשס"ב-2001, נקבעו אמות מידה להטלת עיצום כספי בשל הפרה לפי סעיף 9 לחוק. בסעיף נקבע כי בבקשה להטיל עיצום כספי בשל הפרת הוראות לפי סעיף 9 לחוק, תחליט הוועדה בהתחשב, בין השאר, באלה: (1) ההפרה היא הפרה ראשונה; (2) ההפרה היא הפרה חוזרת; (3) היקפה הכספי של ההפרה.

13. בבואה לקבוע את גובה העיצום, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה וכן את מקור הכספים ויעדם. לאור האמור לעיל, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך 25,000 ₪.
14. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפרה מיד בתום הדיון בפני הוועדה.
15. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה זו לבית משפט השלום.

עו"ד מאיה לדרמן
חברה

יעקב אוסטר
יו"ר

חגי מזרחי
חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 18/11, מתאריך 19.07.11

עובדות המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס – 2000:
בתאריך 15.7.11 נכנס המפר לכאורה לארץ מטורקיה ועבר במסלול הירוק כשברשותו 20,000 ליש"ט במזומן, מבלי שהצהיר על כך, בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן- החוק). לפיכך נתפס כל הסכום באב"ת 372186.

החלטת הוועדה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על מר יהודה מזרחי (להלן – המפר) בגין אי דיווח על הכנסת כספים מישראל.
2. המפר נכנס לישראל ביום 15.7.11 כשברשותו 20,000 ליש"ט במזומן, עליהם לא דיווח בניגוד לסעיף 9 לחוק.
3. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר בנוגע למקור הכסף ואף בנוגע ליעד הכסף. ניכר כי המפר שרוי במצב בריאותי וכלכלי קשה והוועדה מקבלת את טענת המפר כי הביא את הכסף עימו על מנת לסייע לביתו בחתונתה הקרבה. כן התרשמה הוועדה כי לא היה בכוונתו של המפר להסוות את הכספים שברשותו, שכן מיד כשנשאל האם יש ברשותו כספים, השיב שכן והוציא את הסכום שהיה ברשותו, וכי אך בשל הבלבול והלחץ שהיה שרוי בהם לא הוציא מיד את הסכום הנוסף שהיה במזוודה שלו אלא רק לאחר שנלקח לבדיקה.
4. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. אין נפקא מינא מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש גרידא", אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא מן הארץ כשברשותו סכום כסף החייב בדיווח.
5. באשר לטענת המפר כי לא הכיר את חובת הדיווח, יצוין כי לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח שהרי אלו הן הוראות החוק.
6. לצורך קביעה כי חובת הדיווח הופרה נדרשים קיומם של שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ₪ ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. במקרה דנן, אין חולק כי התקיימו שני תנאים אלה, וכי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעבר הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון ומימון טרור, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. לפיכך, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (חובת הדיווח קיימת בארה"ב ובאירופה מכוח הדירקטיבה השלישית), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק

בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראה המלצה 9 להמלצות המיוחדות של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור:

SPECIAL RECOMMENDATION IX: CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

9. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין (היינו- 113,000 ₪) או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

10. בסעיף 10 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), תשס"ב-2001, נקבעו אמות מידה להטלת עיצום כספי בשל הפרה לפי סעיף 9 לחוק. בסעיף נקבע כי בבקשה להטיל עיצום כספי בשל הפרת הוראות לפי סעיף 9 לחוק, תחליט הוועדה בהתחשב, בין השאר, באלה:
(1) ההפרה היא הפרה ראשונה; (2) ההפרה היא הפרה חוזרת; (3) היקפה הכספי של ההפרה.

11. בבואה לקבוע את גובה העיצום, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את מקור ויעד הכספים וכן את נסיבותיו הבריאותיות והכלכליות הקשות של המפר. לאור האמור לעיל, החליטה הוועדה להקל עם המפר להשית עליו עיצום כספי בסך 3,000 ש"ח.

12. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד בתום הדיון בפני הוועדה.
13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה זו לבית משפט השלום.

עו"ד מאיה לדרמן
חברה

יעקב אוסטר
יו"ר

חגי מזרחי
חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 19/11, מתאריך 08.09.11

עובדות המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס – 2000:
בתאריך 1.9.2011 נכנס המפר לכאורה לארץ מרוסיה ועבר במסלול הירוק כשברשותו 43,000 דולר אמריקאי ו- 17,500 יורו במזומן מבלי שהצהיר על כך, בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן- החוק). לפיכך נתפסו 40,000 דולר באב"ת 403826.

החלטת הוועדה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על מר סרגיי שרמן (להלן – המפר) בגין אי דיווח על הכנסת כספים מישראל.
2. המפר נכנס לישראל ביום 1.9.2011 כשברשותו 43,000 דולר אמריקאי ו- 17,500 יורו במזומן עליהם לא דיווח בניגוד לסעיף 9 לחוק.
3. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר בנוגע למקור הכסף ואף בנוגע ליעד הכסף. מסמכי מכר הדירה הינם מפורטים ואמינים, והוועדה התרשמה כי יעוד הכסף הינו סיוע למשפחתו של המפר, כפי שטען.
4. באשר לטענת המפר כי לא הכיר את חובת הדיווח, יצוין כי לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח שהרי אלו הן הוראות החוק. אמנם הוועדה הטילה ספק אם ניתן לקבל את גרסתו של המפר לשאלה מדוע לא דיווח על סכום הכספים הגבוה אשר היה ברשותו עת נכנס למדינה, בעוד שביציאה מרוסיה בחר כן להצהיר, אולם לאור בעייתו הרפואית של המפר, הכרוכה בשכחה לפרקים, ולאחר התרשמות מעדותו, החליטה הוועדה כי הספק יפעל לטובתו בנסיבות ייחודיות אלו.
5. לצורך קביעה כי חובת הדיווח הופרה נדרשים קיומם של שני תנאים: האחד, הכנסה או הוצאה של כספים בשווי של 100,000 ₪ ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. במקרה דנן, אין חולק כי התקיימו שני התנאים וכי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. ככלל, על מנת להוכיח כי הופרה חובת דיווח, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. אין נפקא מינא מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש גרידא", אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא מן הארץ כשברשותו סכום כסף החייב בדיווח.
7. כנגד מי שהפר חובת דיווח ניתן לנקוט באחד משני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק); והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים בסעיף 5 לעיל מתקיימים היסודות הנדרשים

לקביעה שחובת הדיווח הופרה ובסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.

8. העברת כספים דרך מעבר הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון ומימון טרור, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. לפיכך, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (חובת הדיווח קיימת בארה"ב ובאירופה מכוח הדירקטיבה השלישית), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראה המלצה 9 להמלצות המיוחדות של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור:

SPECIAL RECOMMENDATION IX: CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

10. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום כספיים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין (או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה) כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

11. בסעיף 10 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), תשס"ב-2001, נקבעו אמות מידה להטלת עיצום כספי בשל הפרה לפי סעיף 9 לחוק. בסעיף נקבע כי בבקשה להטיל עיצום כספי בשל הפרת הוראות לפי סעיף 9 לחוק, תחליט הוועדה בהתחשב, בין השאר, באלה: (1) ההפרה היא הפרה ראשונה; (2) ההפרה היא הפרה חוזרת; (3) היקפה הכספי של ההפרה.

12. בבואה לקבוע את גובה העיצום, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את הראיות בדבר מקור ויעוד הכספים, וכן את מכלול נסיבותיו האישיות של המפר, לרבות ביחס למודעות המפר לחובת הדיווח, מצבו הבריאותי והכלכלי. לאור האמור לעיל, החליטה הוועדה על עיצום כספי בסך 8,500 ש"ח.

13. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר באמצעות מתורגמנית מיד בתום הדיון בפני הוועדה.

14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה זו לבית משפט השלום.

עו"ד ד"ר שלומית ווגמן
חברה

זאב ציגלברג
יו"ר

חגי מזרחי
חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 20/11, מתאריך 08.09.11

עובדות המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס – 2000:

בתאריך 1.9.2011 נתפס מגיאד בראוי במעבר ארז כשברשותו 202,900 ₪, מבלי שדיווח על הכספים, בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן – החוק). לפיכך נתפסו 102,900 ₪ באב"ת 514754.

החלטת הוועדה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על מר מגיאד בראוי (להלן – המפר) בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
2. המפר עבר ביום 1.9.2011 במעבר ארז לכיוון עזה כשברשותו 202,900 ₪, עליהם לא דיווח בניגוד לסעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירותיו מיום 1.9.2011 ומיום 4.9.2011 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 8.9.2011. כמו כן נגבו הודעות ממר מחמוד אל סנע ומר עוזי בר-און ביום 4.9.2011.
4. הוועדה רואה בחומרה את העובדה כי המפר נתן גרסה קודמת אחרת באשר למקור הכספים. עם זאת, החליטה הוועדה לקחת בחשבון את העובדה כי המפר עדכן ביוזמתו את הוועדה על העובדות לאשורן וכן את הבעת החרטה על ידו.
5. הוועדה השתכנעה כי מקור הכספים הינו כספים אישיים שלו ושל בני משפחתו, אשר יועדו להשלמת עסקה לרכישת עגלים בישראל, בין השאר לאור המסמכים שהוצגו בפניה בהקשר זה.
6. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר לפיה לא הכיר את חובת הדיווח על הוצאת כספים מישראל, היות ולא קרא את תוכן השילוט במעבר הגבול. יחד עם זאת, הוועדה קובעת כי לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח או לדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. אין נפקא מינה מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש גרידא", אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא מן הארץ כשברשותו סכום כסף החייב בדיווח. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, כניסה לישראל או יציאה ממנה, והשני, הכנסת כספים בסכום העולה על 100,000 ₪. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
8. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחייבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 9 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

SPECIAL RECOMMENDATION IX: CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

10. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

11. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, כי רואים את המפר כמי שהיה מודע לחובת הדיווח, את

- שינוי גרסתו של המפר אך את חזרתו מגרסה זו ביוזמתו והבעת החרטה, את חוקיות מקורם ויעדם של הכספים, וכן את מכלול נסיבות העניין.
12. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 15,000 ₪.
13. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה.
14. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד ד"ר שלומית ווגמן
חברה

זאב ציגלברג
יו"ר

חגי מזרחי
חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 21/11, מתאריך 19.09.11

עובדות המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס – 2000:
המפר לכאורה יצא ונכנס את ישראל 39 פעמים עם המחאות בנקאיות בסכומים החייבים בחובת הדיווח וזאת מבלי שהצהיר על כך, בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן- החוק).

להלן פירוט ההפרות לכאורה:

1. ביום 18.01.07 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £150,000 (שווה ערך ל- 1,246,740 ₪), עליהם לא דיווח.
2. ביום 19.02.07 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £360,000 (שווה ערך ל- 2,970,972 ₪), עליהם לא דיווח.
3. ביום 06.04.07 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £355,000 (שווה ערך ל- 2,888,664 ₪), עליהם לא דיווח.
4. ביום 24.05.07 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £350,000 (שווה ערך ל- 2,756,216 ₪), עליהם לא דיווח.
5. ביום 02.07.07 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £310,000 (שווה ערך ל- 2,642,502 ₪), עליהם לא דיווח.
6. ביום 06.08.07 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £400,000 (שווה ערך ל- 3,521,400 ₪), עליהם לא דיווח.
7. ביום 29.11.07 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של €130,000 (שווה ערך ל- 750,191 ₪), עליהם לא דיווח.
8. ביום 20.12.07 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £250,000 (שווה ערך ל- 2,005,360 ₪), עליהם לא דיווח.
9. ביום 07.02.08 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £350,000 ו- €295,000 (שווה ערך ל- 4,154,282 ₪), עליהם לא דיווח.
10. ביום 22.02.08 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £300,000 (שווה ערך ל- 2,104,818 ₪), עליהם לא דיווח.
11. ביום 06.03.08 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £300,000 (שווה ערך ל- 2,161,680 ₪), עליהם לא דיווח.
12. ביום 13.03.08 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של €350,000 (שווה ערך ל- 1,886,308 ₪), עליהם לא דיווח.
13. ביום 03.04.08 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £350,000 (שווה ערך ל- 2,467,640 ₪), עליהם לא דיווח.
14. ביום 04.05.08 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £525,000 (שווה ערך ל- 3,572,100 ₪), עליהם לא דיווח.

15. ביום 29.05.08 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £540,000 (שווה ערך ל-3,506,760 ₪), עליהם לא דיווח.
16. ביום 20.06.08 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £350,000 ו-€100,000 (שווה ערך ל-2,861,454 ₪), עליהם לא דיווח.
17. ביום 03.07.08 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £350,000 (שווה ערך ל-2,283,680 ₪), עליהם לא דיווח.
18. ביום 25.07.08 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £150,000 (שווה ערך ל-1,042,350 ₪), עליהם לא דיווח.
19. ביום 14.08.08 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £705,000 (שווה ערך ל-4,792,740 ₪), עליהם לא דיווח.
20. ביום 04.09.08 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £350,000 (שווה ערך ל-2,282,805 ₪), עליהם לא דיווח.
21. ביום 26.09.08 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £525,000 (שווה ערך ל-3,335,325 ₪), עליהם לא דיווח.
22. ביום 16.10.08 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של €130,000 (שווה ערך ל-641,394 ₪), עליהם לא דיווח.
23. ביום 07.11.08 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £710,000 (שווה ערך ל-4,297,763 ₪), עליהם לא דיווח.
24. ביום 04.12.08 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £350,000 (שווה ערך ל-2,067,030 ₪), עליהם לא דיווח.
25. ביום 07.12.08 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £350,000 (שווה ערך ל-2,067,030 ₪), עליהם לא דיווח.
26. ביום 07.12.08 נכנס המפר לכאורה לישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £350,000 (שווה ערך ל-2,067,030 ₪), עליהם לא דיווח.
27. ביום 14.01.09 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכומים של £550,000 ו-€130,000 (שווה ערך ל-3,766,436 ₪), עליהם לא דיווח.
28. ביום 18.01.09 נכנס המפר לכאורה לישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £130,000 (שווה ערך ל-680,381 ₪), עליהם לא דיווח.
29. ביום 09.03.09 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £360,000 (שווה ערך ל-2,136,816 ₪), עליהם לא דיווח.
30. ביום 27.04.09 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £190,000 (שווה ערך ל-1,036,127 ₪), עליהם לא דיווח.
31. ביום 30.04.09 נכנס המפר לכאורה לישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £190,000 (שווה ערך ל-1,036,127 ₪), עליהם לא דיווח.

32. ביום 17.05.09 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £200,000 (שווה ערך ל-1,120,700 ₪), עליהם לא דיווח.
33. ביום 04.06.09 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £350,000 (שווה ערך ל-2,229,640 ₪), עליהם לא דיווח.
34. ביום 12.06.09 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £170,000 (שווה ערך ל-937,380 ₪), עליהם לא דיווח.
35. ביום 19.06.09 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכומים של £340,000 ו-£420,000 (שווה ערך ל-4,491,136 ₪), עליהם לא דיווח.
36. ביום 24.07.09 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכומים של £560,000 ו-£190,000 (שווה ערך ל-4,669,554 ₪), עליהם לא דיווח.
37. ביום 27.07.09 נכנס המפר לכאורה לישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £185,000 (שווה ערך ל-1,195,119 ₪), עליהם לא דיווח.
38. ביום 20.08.09 יצא המפר לכאורה מישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £400,000 (שווה ערך ל-2,536,360 ₪), עליהם לא דיווח.
39. ביום 23.08.09 נכנס המפר לכאורה לישראל כשברשותו "כספים" כהגדרתם בסעיף 9 לחוק בסכום של £200,000 (שווה ערך ל-1,268,180 ₪), עליהם לא דיווח.

סה"כ 39 מקרי הפרה לכאורה של חובת דיווח (33 ביציאה מישראל ו-6 בכניסה לישראל) בסך כולל של 11,505,000 פאונד ו-2,625,000 יורו, אשר היקפם הכולל עומד על סך השווה ערך ל-92,501,636 ש"ח.

דיון והחלטת הוועדה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על מר שלמה אליהו (להלן – המפר), בגין אי דיווח על הוצאת והכנסת כספים מישראל. בבקשה צוין כי המפר יצא ונכנס את ישראל 39 פעמים עם המחאות בנקאיות בסך כולל של 11,505,000 פאונד ו-2,625,000 יורו, אשר היקפן הכולל עומד על סך השווה ערך ל-92,501,636 ש"ח, עליהם לא דיווח בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון.
2. המפר הודה בכך שהפר את חובת הדיווח ב-30 מקרים שונים, המסתכמים לסך הפרה כולל בסך השווה ערך ל-74,333,697 ש"ח, תוך שצייין במפורש כי הוא מקבל על עצמו הטלת עיצום כספי בגינן, ויעלה טענות רק לעניין גובה העיצום גופו.
3. כידוע, חובת הדיווח הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים להוכחת ההפרה: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בסכום העולה על הסכום החייב בדיווח (ראו סעיף 9(ב) לחוק איסור הלבנת הון ומימון טרור, התש"ס - 2000 (להלן – החוק)). סעיף 9 לחוק קובע כי

המונח "כספים" כולל "מזומנים, המחאות בנקאיות והמחאות נוסעים". התנאי השני הוא אי דיווח על כספים אלו. יודגש, כי הוועדה אינה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. אין נפקא מינה מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור על פי חוק איסור הלבנת הון או "ברכוש" גרידא, אלא כאמור די בכך שאדם נכנס או יצא את הארץ כשברשותו סכום כסף החייב דיווח. אין חולק כי במקרה שלפנינו, וכן בהסתמך על הודאת המפר, שני תנאים אלה התקיימו בכל אחד מ-30 המקרים המנויים לעיל.

4. לפיכך, ועל סמך הודאת המפר, הוועדה קובעת כי המפר הפר את חובת הדיווח ב-30 מקרים שונים, המסתכמים לסך הפרה כולל בסך השווה ערך ל-74,333,697 ש"ח.

5. ביחס ל-9 מקרים נוספים המתייחסים להמחאות שבוטלו (בסך כולל השווה ערך ל-18,167,939 ש"ח) לגביהן טען המפר כי ייתכן שלא הופרה חובת הדיווח וכי הוא מבקש ליהנות מהספק לגבי המחאות שלגביהן אין הוכחה חד משמעית, קובעת הוועדה, על בסיס החומר הקיים בפניה, כי אכן קיים ספק אם 9 מקרי הפרה אלו אירעו. אשר על כן, מחמת הספק כאמור, הוועדה מחליטה כי אירועים אלו לא יכללו במניין אירועי הפרת חובת הדיווח.

6. כנגד מי שהפר חובת דיווח ניתן לנקוט באחד משני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק); והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים בסעיף 9 לחוק מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ובסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.

7. יש לציין כי העברת כספים דרך מעבר הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון ומימון טרור, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. לפיכך, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

8. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק

איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

9. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (חובת הדיווח קיימת בארה"ב ובאירופה מכוח הדירקטיבה השלישית), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 9 להמלצות המיוחדות של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור:

SPECIAL RECOMMENDATION IX: CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

10. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום

הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001) (להלן – תקנות עיצום כספי). בנסיבות העניין שלפנינו, לית מאן דפליג כי ההפרה הנה בהיקף כספי גבוה, ומשום כך הוועדה מוסמכת להטיל עיצום כספי בסך של מאות מיליוני ש"ח.

11. עם זאת, תקנה 13 לתקנות עיצום כספי מאפשרות לוועדה, מטעמים מיוחדים שירשמו, לחרוג משיעור העיצום הכספי שנקבע בתקנה 12 לתקנות עיצום כספי, לחומרא או לקולא, אם נסיבות העניין או נסיבותיו האישיות של המפר מצדיקות זאת.

12. בתקנה 10 לתקנות עיצום כספי, נקבעו אמות מידה להטלת עיצום כספי בשל הפרה לפי סעיף 9 לחוק. בסעיף נקבע, כי בבקשה להטיל עיצום כספי בשל הפרת הוראות לפי סעיף 9 לחוק, תחליט הוועדה בהתחשב, בין השאר, באלה: (1) ההפרה היא הפרה ראשונה; (2) ההפרה היא הפרה חוזרת; (3) היקפה הכספי של ההפרה.

13. כפי שעולה מנוסח התקנה עצמה, אין המדובר ברשימה סגורה. בית המשפט מנה שורה של פרמטרים מרכזיים אותם ניתן לקחת בחשבון, מעבר לאלו שנמנו בתקנה 10 הנ"ל, לרבות:

"שיעור ההפרה; תדירות ההפרה; השיעור המקסימאלי של העיצום ביחס לאותה הפרה; שיתוף הפעולה של המפר עם הרשות; יכולת זיהוי מקור הכספים, יכולת זיהוי מטרת הכספים; דרך התנהלות המפר מול הרשות (לרבות דרך הסתרת הכספים; תכנון מוקדם, מהימנות גרסתו של המפר וכו'); שאלת הבעלות בכספים; תום ליבו של המפר". (עש"א (פ"ת) 9306-04-09 **ערן פולק נ' יעקב אוסטר, יו"ר הוועדה להטלת עיצום כספי**, תק-של 2011(2), 66945 (2011). כן ראו ע"א (ראשל"צ) 16/09 **כהן משה נ' מדינת ישראל - הוועדה להטלת עיצום כספי**, תק-של 2009(4), 2756 (2009); ב"ש (רמלה) 5046/06 **וטורי יניב נ' מדינת ישראל - בית המכס נתב"ג, לוד**, תק-של 2007(3), 8228 (2007).

14. לאור קביעת הוועדה כי המפר הפר את חובות הדיווח באשר ל- 30 המקרים המסתכמים לסך הפרה כולל בסך השווה ערך ל- 74,333,697 ש"ח, תפנה הוועדה לבחינת השיקולים לעניין גובה העיצום גופו.

15. מקור הכספים - במסגרת טענותיו לעניין גובה העיצום הכספי, טען המפר כי מקור הכספים הינו מחשבונו הפרטי. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר בנוגע למקור הכסף. בפני הוועדה נמצאו תדפיסי חשבונות בנק של המפר מהם עולה כי ההמחאות אכן הוצאו מהם. כמו כן, על פניו, נראה כי המפר הינו בעל אמצעים כלכליים שעשויים לאפשר משיכת סכומי הכסף האמורים.

16. יעד הכספים - כאמור לעיל, בחקירותיו במשטרה המפר סיפק הסבר כללי בדבר יעד הכספים, שרובו מתמצה בכך שההמחאות נועדו "לשימוש אישי שלי ואין צורך שאפרט, ואם את מבקשת ממני שאפרט אני חוזר על כך שאין צורך שאפרט", וכן כי "אני נתתי את הכספים לאנשים או שהשתמשתי בהם לשימושי האישי, זה כסף שלי והמטרות חוקיות". בחקירתו השנייה, בתשובה לשאלה האם הפקיד הצ'ק בחשבונו בחו"ל, ענה "לא, אני השתמשתי בצ'ק לשימושים פרטיים שלי". כך גם לגבי כל אחת מעשרות ההמחאות לגביהן נשאל בחקירתו השנייה, ותשובתו האחידה לפיה "פרעתי את הצ'ק בלונדון, לשימושי האישי, יכול להיות שמסרתי את הצ'ק לאחר, מאחר וניתן להסב אותו".

17. בעת הדיון בפני הוועדה, ולאחר מספר שאלות של הוועדה בנושא, טען המפר כי חלק מהכספים שימש להימורים בבתי קזינו חוקיים באנגליה. לדבריו: "אנחנו לא משחקים מחבואים, אני מהמר, הימרתי. אבל אם אני הימרתי או נכנסתי לקזינו במקום חוקי, זה דבר לא חוקי?", וכן דברי ב"כ המפר בדיון לפיהם "חלק מהחתימות הם קזינו".

כמו כן, טען המפר כי חלק מהצ'קים הוסבו לצד ג' בחו"ל, אך לא הוסיף כל מידע מעבר לכך. יצויין, כי המפר לא הציג כל אסמכתא לתמוך בהסבריו באשר ליעדן או מטרתן של ההמחאות הרבות שהעביר לחו"ל.

18. לביסוס אמירתו של המפר באשר ליעדם הלגיטימי של חלק מהכספים לבתי קזינו חוקיים באנגליה, מצאה הוועדה אסמכתאות בחומר שהועבר אליה מהמשטרה (ואשר נמסר לעיונו של המפר בעת הזימון לוועדה). על פי החומר המצוי בפני הוועדה, החותמות על גבי חלק מההמחאות נחזות, על פניהן, להיות חותמות של בתי קזינו שונים (נספח ח') לחומר שהועבר מהמשטרה).

בעניין זה, ראו :

א. המחאות מס' 27790, 30608 עליהן מוטבעת החותמת " L.C.L.P (France) S.A. et cie" בסך כולל של כ- 1,276,967 ש"ח הנחזית, ע"פ חומר המשטרה האמור, להיות של בית קזינו ;

ב. המחאות מס' 2691, 2799, 54057, 54073, 74318, 77628, 54227, 32133, 54350, 34487, 54364 עליהן מוטבעת חותמת "Park Tower" בסך כולל של כ- 12,394,187 ש"ח הנחזית, ע"פ החומר האמור, להיות של קזינו פארק טאוואר.

במאמר מוסגר יצוין, כי המפר עומת בחקירותיו במשטרה עם חלק מההמחאות והחותמות על גבן, אך ציין כי אין הוא מעוניין לפרט לגביהן, על אף שלגבי חלק מההמחאות ציין כי החותמות מוכרות לו.

19. האסמכתאות המפורטות לעיל נותנות אינדיקציה לגבי יעדס הלגיטימי של כ- 13,500,000 ₪ אשר שימשו להימורים בבתי קזינו באנגליה.
20. כידוע, החלטת הוועדה הינה החלטה מנהלית. בהיותה כזו, רשאית הוועדה לבסס את החלטתה זו על ראיות מנהליות, כלומר על כל ראיה "אשר כל אדם סביר היה רואה אותה כבעלת ערך הוכחתי והיה סומך עליה" (ע"ם 9018/04 סאלם מונא ואח' נ' משרד הפנים (טרם פורסם)).
21. בנסיבות אלו, הוועדה מתקשה לקבל את הסבר המפר ביחס ליעדס הלגיטימי של מרבית הכספים וזאת ללא שניתן לה הסבר המניח את הדעת, המגובה בראיות מנהליות כלשהן, ולו לכאוריות, ולא כל שכן כאשר מדובר בסכום גבוה במיוחד של כ- 60 מיליון ש"ח כבמקרה שלפנינו. בהמשך לקביעת הוועדה כי סך של כ- 13.5 מיליון ש"ח כאמור לעיל הועבר להימורים באנגליה, הרי שעדיין נותר סכום משמעותי שאין בפני הוועדה כל אסמכתא לגבי ייעודו. במקרה זה, בו מדובר בסכום כה גבוה, קיים משנה תוקף לצורך לספק אסמכתאות לגבי יעדס של הכספים, ואין הוועדה יכולה להסתמך על אמירה כללית של המפר לכך שהכספים נועדו לשימוש אישי.
22. לאור האמור לעיל, ובהתבסס על הראיות המנהליות שהוצגו בפני הוועדה והתנהלותו של המפר בכל הקשור למענה בנושא יעד הכספים, מתקשה הוועדה לקבל את גרסת המפר לגבי יעדס של חלק גדול מהכספים. לפיכך, הוועדה קובעת כי לא ניתן לקבוע את יעדס של חלק גדול מהכספים.
23. תום לב ומודעות לחובת הדיווח - במסגרת טיעוניו לגבי גובה העיצום, טען המפר כי היה מודע לחובת הדיווח בגין העברת כספים במעברי הגבול, אך לא סבר כי היא חלה על המחאות הבנקאיות שנשא וכי הפר את חובת הדיווח בתום לב.
24. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי, כידוע, לעניין עצם קביעת הפרת חובת הדיווח, לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח שהרי אלו הן הוראות החוק.
25. בחקירותיו במשטרה טען המפר כי הוא מכיר את חובת הדיווח אך לא סבר שהחובה חלה על שיק בנקאי. בניסיון להסביר את טענתו, נתן המפר 3 גרסאות שונות לסברתו לגבי מהות הפעולה של העברת כספים אלו. ע"פ טענתו הראשונה סבר כי המדובר בהמחאה בנקאית ("זה שיק בנקאי משוך בישראל מחשבון הפרטי שלי, שעל שמי", ו"תמיד הוצאתי שיק בנקאי", ובתשובה לשאלה מדוע לא ביצע העברת הכספים לחו"ל דרך חשבון בנק "היה לי נוח ככה שהצ'ק עלי"). ע"פ טענתו השנייה סבר שהמדובר ב"העברה בנקאית" ("אני ראיתי בהמחאה כהעברה בנקאית לחשבון שלי בחו"ל"). כמו כן, טען כי "לא הבחנתי בסמנטיקה בין העברה בנקאית לבין המחאה בנקאית" (חקירתו השנייה). ע"פ טענתו השלישית, סבר שהמדובר ב"שיק בנקאי עצמי".

26. טענתו של המפר, לפיה יכול היה לטעות ולחשוב שטופס 114 של מס הכנסה (שמטרתו הכללית היא קבלת פטור ממס הכנסה בגין פעולת העברת הכספים) אשר מולא בעת רכישת ההמחאות הבנקאיות מהווה דיווח בגין ההעברה הבנקאית, נדחית על ידי הוועדה. מעבר לעובדה כי המדובר בדיווח למטרה שונה מהדיווח הנדרש על פי חוק איסור הלבנת הון, הרי שמלבד החתימה על טופס זה ההליך כולו של הנפקת ההמחאה הבנקאית שונה במהותו מהעברה כספית, שאינה כרוכה בנשיאת המחאות או מסמכים כלשהם. יש לציין, לעומת זאת, כי בחומר שהובא בפני הוועדה קיימים גם טפסים אחרים שמילא, לכאורה, המפר הנושאים את הכותרת "בקשה להוצאת צ'קים בנקאים" (בבנק הבינלאומי) ואשר לגביהם לא נטענה טענה דומה להסתמכות על כותרת הטופס כהסתמכות לאופי הפעולה (הוצאת המחאה בנקאית).

27. טענתו של המפר בפני הוועדה כי בהתאם לסעיף 9(ד)(1) לחוק ניתן לראות בהמחאות הבנקאיות כהמחאות של תאגיד בנקאי הפטור מדיווח נדחית אף היא. **ראשית**, טענה זו סותרת מניה וביה את טענתו כי סבר שהמדובר בהעברה בנקאית, כאמור לעיל. **שנית**, ולגופו של עניין, החריג אינו חל במקרה דנן. ציון שם הבנק על גבי ההמחאה נועד על מנת לזהות את הגורם אליו תופקד ההמחאה (אשר שם מתנהל החשבון של הבנק המושך את ההמחאה), והחריג המתייחס להכנסת והוצאת כספים ע"י תאגיד בנקאי אינו חל בעניין זה כלל ועיקר.

28. בנסיבות המקרה, לרבות העובדה כי המפר ציין בבירור כי היה מודע לחובת הדיווח במישור העקרוני ולאור גרסאותיו השונות בדבר מהות ההמחאות הבנקאיות, הוועדה מתקשה לקבל את טיעוני המפר לאי הבנה בתום לב באשר למהות הפיננסית של השטרות האמורים ולכך שלא עמד על ההבדל בין הפעולות הפיננסיות השונות זו מזו במהותן של העברה בנקאית והמחאה בנקאית.

29. על אף גרסאותיו של המפר, כאמור, הרי שלעניין מודעות לחובת הדיווח על המחאות בנקאיות מוכנה הוועדה להניח, לא בלי ספקות, כי המפר לא היה מודע לחובה לדווח בגין העברת המחאות בנקאיות במעברי הגבול, הגם שהיה מודע לחובת הדיווח באופן כללי.

30. לאור היות המפר איש עסקים המרבה בנסיעות לחו"ל, מצופה היה כי יברר באופן מדויק את חובות הדיווח. כפי שקבעה הוועדה בעבר לא אחת, כאשר מדובר באיש עסקים, הנוהג להעביר כספים או המחאות בנקאיות במעברי הגבול בתכיפות גבוהה, אין מקום לקבל הגישה לפיה נמנע מבירור היקף חובות הדיווח באופן מלא. בעניין זה, ראו, למשל, ועדת עיצומים מיום 18.1.2011 בעניין מאיר הלל; ועדת עיצומים 22/09 מיום 19.7.2009 בעניין יוסוף סבא; ו"ע (י-ם) 127/05 **מאהר אניס דניאל נ' יגאל סער גובה המכס ומע"מ** (מאגר נבו) ועוד. זאת ביחוד כאשר מדובר באדם אשר אישר, כי חוק איסור הלבנת הון מוכר לו ואף ציין בפני הוועדה שעבר הדרכות והשתלמויות שונות בנושא.

31. הוועדה אינה מקבלת את גרסתו של המפר, לפיה סבר שעצם הוצאת ההמחאה הבנקאית מדווחת ממילא על ידי הבנק לרשות לאיסור הלבנת הון, ולכן לא צריך היה לדווח בעצמו בעת המעבר בגבול. כפי שהבהירה ועדת העיצומים בהקשר זה בעבר:

"הוועדה דוחה את טענת המפר לפיה חובת הדיווח מולאה ע"י מנגנונים אחרים. מטרת הדיווח לרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור (להלן – הרשות) במעבר הגבול נועדה להתחקות אחר פעולות פיננסיות ובכלל זה, על העברות כספים במעברי הגבול. דיווח לרשות על ידי גופים פיננסיים אינו חופף את חובת הדיווח על העברת כספים במעבר הגבול. כך למשל, הוצאת המחאה בנקאית גוררת דיווח רגיל לרשות בסכום שווה ערך ל- 200,000 ש"ח לפחות (למעט המחאה בנקאית בסכום של עד 1 מיליון ש"ח שהוצאה כנגד הלוואה לדור), בעוד שחובת הדיווח על העברת כספים במעבר הגבול הנה מסכום של 90,000 ש"ח בלבד. כמו כן, בעוד שחובת הדיווח של הבנק יכול שתתייחס לאדם אי (שהנו למשל בעל החשבון), הרי שהדיווח במעבר הגבול יכול שיתבצע על ידי גורם ב' (שהנו למשל מעביר הכספים). כמו כן, רציונאל הדיווח של גוף פיננסי שונה בתכליתו מרציונאל הדיווח על העברת כספים במעבר הגבול, כפי שיפורט להלן." (ועדת עיצומים מס' 27.10 מתאריך 9.8.2010 בעניין גוטזגן).

32. באשר לטענתו של המפר כי בשני מקרים אחרים השיתה הוועדה עיצום כספי נמוך יחסית וכי מבקש הוא כי הוועדה תשית עליו עיצום בהיקף דומה, מדגישה הוועדה כי בכל מקרה שוקלת היא את נסיבותיו הספציפיות של המקרה ומשקללת אותן בהתאם לנסיבות הקונקרטיות של המקרה. כפי שציין כבוד השופט סובל בערעור על החלטת וועדת העיצומים:

"אין ללמוד מההחלטות אשר אוזכרו ע"י ב"כ המערער דבר לענייננו. במסגרת שיקולי הוועדה רשאית היא לשקול את מכלול הנסיבות הקונקרטיות שבפניה, לרבות את הסברי המפר לאי הדיווח, את ההסברים שניתנו למקור הכספים וייעודם ועוד" (ע"שא (ת"א) 28285-02-11 **בלעאוי נ' משרד האוצר** (טרם פורסם)).

וכדברי כבוד השופטת שריזלי במקרה אחר:

"אין בכך כדי לומר שאין בנמצא החלטות מקלות יותר, בהן הוטל עיצום כספי בשיעור נמוך, אלא שכל מקרה ראוי שייבחן לגופו ועל פי נסיבותיו" ו"ע 696/05 **ג'ראמנה נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם)).

למעלה מן הצורך יצוין, כי בשתי החלטות הוועדה אליהן הפנה המפר נקבע, בין השאר, כי מקור ויעד הכספים היו לגיטימיים, ובאחד המקרים הוועדה התחשבה לקולא

בנסיבותיו האישיות של המפר. על כן, אין לגזור גזירה שווה מהעיצומים שהוטלו באותם מקרים למקרה שלפנינו.

33. בבואה לקבוע את גובה העיצום, שקלה הוועדה את מספרן הרב של ההפרות שבוצעו (כאשר כל אחת מההפרות היא בגדר הפרה ראשונה); את היקפן הכספי הגבוה של כל אחת מההפרות; את מודעותו הכללית של המפר לעניין חובת הדיווח אך את קבלת גרסתו באשר להעדר מודעותו באשר לצורך בדיווח על המחאות בנקאיות, הגם שכאיש עסקים הנוסע לחו"ל פעמים רבות היה מצופה כי יברר באופן מדויק את חובת הדיווח; את העובדה כי קיבלה את הגרסה בדבר מקור הכספים, אך התקשתה לקבל את הגרסה לגבי ייעוד כל הכספים. בנוסף, הוועדה שקלה אף את שיתוף הפעולה של המפר עם עבודת הוועדה. לאחר שקלול כלל הנסיבות המתוארות לעיל, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספים בסך של 2,800,000 ש"ח.

34. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד ד"ר שלומית ווגמן
חברה

רפאל גבאי
יו"ר

גיוני פיטוסי
חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 22/11, מתאריך 11.10.11

עובדות המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס – 2000:

בתאריך 6.10.11 נכנס המפר לכאורה לארץ ועבר במסלול הירוק כשברשותו 42,800 יורו (שווה ערך לכ- 211,432 ש"ח) מבלי שהצהיר על כך, בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן- החוק). לפיכך נתפסו הכספים בסך של 42,800 יורו באב"ת 401945.

החלטת הוועדה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על מר יצחקי רון (להלן - המפר) בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. המפר נכנס לישראל כאשר ברשותו 42,800 יורו במזומן (שווה ערך לכ- 211,432 ש"ח), עליהם לא דיווח בניגוד להוראת סעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 6.10.11 וכן בפני הוועדה שהתכנסה ביום 11.10.11.
4. באשר לטענת המפר כי מקור הכספים הינו תשלום מקדמה עבור רכישת נכס נדל"ן, החליטה הוועדה, לא בלי ספק, לקבל את גרסתו, למרות התמיהות שעוררה, בין השאר בהסתמך על המסמכים שהוצגו בפניה.
5. באשר ליעד הכספים, הוועדה אינה מקבלת את גרסתו הכללית של המפר כי נועדו לשיפוץ בית הדוד, באשר לא הוצגה בפניה כל אסמכתא בנושא.
6. באשר לטענת המפר כי לא הכיר את חובת הדיווח, הוועדה קובעת כי לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח שהרי אלו הן הוראות החוק. זאת ועוד, באולמות הכניסה והיציאה בנמל התעופה קיימים שלטים המציינים את חובת הדיווח ואת הסכום החייב בדיווח, והמפר, אשר הינו איש עסקים, נכנס ויוצא את הארץ לעיתים תכופות. לפיכך, ניתן לצפות כי יכיר את חובת הדיווח, או יברר אודותיה, וינהג על פיה.
7. יש לציין כי הוועדה רואה בחומרה את העובדה כי בזמן בדיקתו במכס, לאחר שעבר במסלול הירוק, המפר לא שיתף פעולה עם הבודקים ולא הצהיר על הכסף, אשר נמצא לבסוף בתחתונו לאחר שיקוף בגמ"מ. כמו כן, לאחר מכן נמצאו על ידי פקיד המכס גם כספים נוספים שהוסוו בתוך ספר שהיה במזוודתו, ושאוודותם לא הודיע לפקיד המכס.
8. לצורך קביעה כי חובת הדיווח הופרה נדרשים, כידוע, קיומם של שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ש"ח ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. במקרה דנן, אין חולק כי התקיימו שני תנאים אלה, וכי המפר הפר את חובת הדיווח.
9. ככלל, על מנת להוכיח כי הופרה חובת דיווח, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. אין נפקא מינא מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש

גרידא", אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא מן הארץ כשברשותו סכום כסף החייב בדיווח.

10. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק); והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים בסעיף 8 לעיל מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.

11. העברת כספים דרך מעבר הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון ומימון טרור, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. לפיכך, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

12. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה ר' המלצה 9 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור:

SPECIAL RECOMMENDATION IX: CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation. Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed. Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

13. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח לפי הסכום הגבוה יותר (כאמור בסעיף 15 לחוק איסור הלבנת הון), ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
14. בתקנה 10 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001, נקבעו אמות מידה להטלת עיצום כספי בשל הפרה לפי סעיף 9 לחוק.
15. בבואה לקבוע את גובה העיצום, שקלה הוועדה את העובדה כי המדובר בהפרה ראשונה, את היקפה הכספי של ההפרה, קבלתה את גרסת המפר לגבי מקור הכספים אך לא לגבי יעדם, את העובדה כי המפר הינו איש עסקים שמרבה לנסוע לחו"ל במסגרת עבודתו כך שיש לצפות ממנו שיכיר או יברר אודות חובת הדיווח. כן התחשבה הוועדה בעברו הביטחוני של המפר והיותו אזרח שומר חוק כדבריו מחד, ואת העובדה כי לא שיתף פעולה עם בודקי המכס מאידך. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 25,000 ₪.
16. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה זו לבית משפט השלום.

עו"ד ד"ר שלומית ווגמן
חברה

אבי סימני
יו"ר

חגי מזרחי
חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 23/11, מתאריך 25.10.11

עובדות המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס – 2000:
בתאריך 19.10.2011 נכנס המפר לכאורה לארץ מירדן (מסוף מכס נהר הירדן) כשברשותו 99,000 דולר אמריקאי במזומן (שווה ערך לכ- 366,000 ₪) מבלי שהצהיר על כך לפקיד המכס, בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן- החוק). לפיכך נתפסו 71,300 דולר באב"ת 341190.

החלטת הוועדה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על מר שמואל רחימי (להלן – המפר) בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. המפר נכנס לישראל ביום 19.10.2011 כשברשותו 99,000 דולר אמריקאי במזומן עליהם לא דיווח בניגוד לסעיף 9 לחוק.
3. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר בנוגע למקור ויעד הכספים. המפר הציג בפני הוועדה מסמכים רבים ומפורטים בדבר העסקה, והוועדה התרשמה מעבר לכל ספק כי מקור הכסף הינו מחשבון הבנק של המפר ויעדו הינו תשלום לערבות ביצוע של עסקת המכר הנדונה.
4. לעניין מודעותו לחובת הדיווח, המפר הודה כי הוא מודע לחובת הדיווח.
5. לצד זאת, טען כי זו הפעם הראשונה שהוא עושה עסקה מסוג זה ולא היה רגיל להכניס או להוציא כספים במעבר הגבול. בחקירתו טען כי לא עצר לדוח אודות הכספים מכיוון שמיהר לצאת למונית שהמתינה לו מחוץ למסוף וכי מדובר היה בערב חג. במכתב שהעביר לוועדה ביום 23.10.11 חזר על כך שהטעות נבעה מחוסר ניסיונו בהעברת סכומים בהיקפים גדולים וחוסר הזמן. בדיון בפני הוועדה, לעומת זאת, טען כי כן התעכב ליד שולחן הבדיקה של פקיד המכס, וכשהתקדם משם לכיוון היציאה פנה אליו פקיד המכס בשאלה אם יש לו מה להצהיר וכשענה אודות המזומנים, עיכבו לבדיקה. הוועדה קבעה כי גרסאותיו הראשונות של המפר, אשר ניתנו בסמוך לאירוע בזמן חקירתו במכס ובמכתבו לוועדה, לפיהן לא היה רגיל לשאת מזומנים ונחפוץ לצאת ולכן לא דיווח, הן המהימנות עליה.
6. למעלה מן הצורך, הוועדה אף קיימה בירור טלפוני מול חוקר המכס ששהה במעבר הגבול עת עבר שם המפר, על מנת לוודא את גרסאותיו הראשונות של המפר ופקיד המכס אישר כי המפר לא התעכב ליד שולחן הבדיקה אלא נקרא לשוב לשם לאחר שהתקדם לעבר היציאה מאולם הנוסעים.
7. לצורך קביעת הוועדה כי חובת הדיווח הופרה נדרשים קיומם של שני תנאים: האחד, הכנסה או הוצאה של כספים בשווי של 100,000 ₪ ומעלה, והשני, אי דיווח

על כספים אלה. במקרה דנן, אין חולק כי התקיימו שני התנאים וכי המפר הפר את חובת הדיווח.

8. ככלל, על מנת להוכיח כי הופרה חובת דיווח, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. אין נפקא מינה מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש גרידא", אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא מן הארץ כשברשותו סכום כסף החייב בדיווח.

9. במקרה זה, המפר ציין כי הכיר את חובת הדיווח ולפיכך אין נפקא מינה מה היא הסיבה לאי דיווח אודות הכספים.

10. כנגד מי שהפר חובת דיווח ניתן לנקוט באחד משני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק); והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים בסעיף 7 לעיל מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ובסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.

11. העברת כספים דרך מעבר הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון ומימון טרור, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. לפיכך, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

12. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (חובת הדיווח קיימת בארה"ב ובאירופה מכוח הדירקטיבה השלישית), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור. בהקשר זה, ראה המלצה 9 להמלצות המיוחדות של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור:

SPECIAL RECOMMENDATION IX: CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal

authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

13. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין (או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

14. בסעיף 10 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), תשס"ב-2001, נקבעו אמות מידה להטלת עיצום כספי בשל הפרה לפי סעיף 9 לחוק. בסעיף נקבע כי בבקשה להטיל עיצום כספי בשל הפרת הוראות לפי סעיף 9 לחוק, תחליט הוועדה בהתחשב, בין השאר, באלה: (1) ההפרה היא הפרה ראשונה; (2) ההפרה היא הפרה חוזרת; (3) היקפה הכספי של ההפרה.

15. בבואה לקבוע את גובה העיצום, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, כי קיבלה את גרסת המפר ביחס למקור ויעד הכספים, וכן את מכלול נסיבותיו האישיות של המפר, לרבות מודעות המפר לחובת הדיווח וכן את מצבו הכלכלי. לאור האמור לעיל, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 18,000 ש"ח.

16. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד בתום הדיון בפניה.

17. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה זו לבית משפט השלום.

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 24/11, מתאריך 25.10.11

עובדות המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס – 2000:

בתאריך 24.10.2011 נכנס המפר לכאורה לארץ מרוסיה ועבר במסלול הירוק כשברשותו 1,300 דולר אמריקאי ו- 1,014,000 רובל במזומן (סה"כ שווה ערך לכ- 124,618 ₪) מבלי שהצהיר על כך, בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן- החוק). לפיכך נתפסו הכספים באב"ת 402353.

החלטת הוועדה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על מר ראוף קרזיה (להלן – המפר) בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. המפר נכנס לישראל ביום 24.10.2011 כשברשותו 1,300 דולר אמריקאי ו- 1,014,000 רובל במזומן (סה"כ שווה ערך לכ- 124,618 ₪) עליהם לא דיווח בניגוד לסעיף 9 לחוק.
3. הוועדה מקבלת את גרסתו של המפר בנוגע למקור ויעד הכספים. הוועדה השתכנעה כי גרסת המפר, כפי שהוצגה בחקירתו ובדיון בפני הוועדה, לפיה מטרת הכספים הינה תשלום על הטיפול הרפואי הדחוף שנדרש חברו לעבור, הינה אמינה ונתמכת במסמכים שהוצגו לוועדה.
4. באשר לטענת המפר כי לא הכיר את חובת הדיווח יצוין, כי לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח שהרי אלו הן הוראות החוק. ככלל, על מנת להוכיח כי הופרה חובת דיווח, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. אין נפקא מינא מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש גרידא", אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא מן הארץ כשברשותו סכום כסף החייב בדיווח.
5. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ₪ ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
6. העברת כספים דרך מעבר הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון ומימון טרור, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. לפיכך, הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
7. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (חובת הדיווח קיימת בארה"ב ובאירופה מכוח הדירקטיבה השלישית), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ

הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
בהקשר זה, ראה המלצה 9 להמלצות המיוחדות של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף
הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון
ומימון טרור:

SPECIAL RECOMMENDATION IX: CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

8. כנגד מי שהפר חובת דיווח ניתן לנקוט באחד משני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק); והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים בסעיף 5 לעיל מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ובסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.

9. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

10. בסעיף 10 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), תשס"ב-2001, נקבעו אמות מידה להטלת עיצום כספי בשל הפרה לפי סעיף 9 לחוק. בסעיף נקבע כי בבקשה להטיל עיצום כספי בשל הפרת הוראות לפי סעיף 9 לחוק, תחליט הוועדה בהתחשב, בין השאר, באלה:
(1) ההפרה היא הפרה ראשונה; (2) ההפרה היא הפרה חוזרת; (3) היקפה הכספי של ההפרה.

11. בבואה לקבוע את גובה העיצום, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, קבלתה את גרסת המפר בדבר מקורם ויעדם של הכספים, וכן מכלול נסיבות המקרה, לרבות הצורך בטיפול הרפואי הדחוף. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה שלא למצות את הדין עם המפר ולהשית עליו עיצום כספי בסך 2,500 ש"ח.

12. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר באמצעות מתורגמן מטעמו מיד בתום הדיון בפני הוועדה.

13. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה זו לבית משפט השלום.

עו"ד ד"ר שלומית ווגמן
חברה

זאב ציגלברג
יו"ר

חגי מזרחי
חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 25/11, מתאריך 07.11.11

עובדות המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס – 2000:
בתאריך 27.10.2011 נכנס המפר לכאורה לארץ משוויץ ועבר במסלול הירוק כשברשותו 34,000 יורו במזומן (שווה ערך לכ- 173,740 ש"ח) מבלי שהצהיר על כך, בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן- החוק). לפיכך נתפסו 16,000 יורו באב"ת 402427.

החלטת הוועדה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על מר חיים וויליאם גרנסיה (להלן – המפר) בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
 2. המפר נכנס לישראל ביום 27.10.2011 כשברשותו 34,000 יורו במזומן, עליהם לא דיווח בניגוד לסעיף 9 לחוק.
 3. הוועדה קובעת כי גרסתו של המפר בנוגע למקור ויעד הכספים מקובלת עליה, בזאת בהסתמך על מכלול המסמכים שהוצגו בפניה, ולאור היות גרסת המפר אמינה, מפורטת ועקבית.
 4. הוועדה מקבלת את גרסת המפר לפיה לא הכיר את חובת הדיווח על הכנסת כספים לישראל. יחד עם זאת, כידוע, לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח או לדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. אין נפקא מינה מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש גרידא", אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא מן הארץ כשברשותו סכום כסף החייב בדיווח.
 5. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ₪ ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
 6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
 7. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
- בהקשר זה, ראו המלצה 9 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

SPECIAL RECOMMENDATION IX: CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום, שקלה הוועדה את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את היקפה הכספי של ההפרה, קבלתה את גרסת המפר בדבר מקורם ויעדם של הכספים, תום ליבו של המפר, וכן את מכלול נסיבותיו האישיות של המפר, לרבות ביחס למודעות המפר לחובת הדיווח.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 5,000 ₪.

11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד ד"ר שלומית ווגמן
חברה

יעקב אוסטר
יו"ר

רפי עמיאל
חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 26/11, מתאריך 21.02.12

עובדות המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס – 2000:

בתאריך 20.7.2011 יצאה המפרה לכאורה מישראל כשברשותה כספים בסך של 41,434 דולר במזומן (שווה ערך לכ- 140,502 ש"ח) מבלי שהצהירה על כך, וזאת בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן- החוק).

החלטת הוועדה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על גברת איטה דבורה (להלן – המפרה) בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
2. בעקבות מידע שהגיע למכס במסגרת שיתוף פעולה עם רשויות המכס בארה"ב, נמצא כי המפרה יצאה מארצות הברית ביום 25.7.2011 ונשאה עמה סך של 41,434 דולר במזומן, סכום החייב בדיווח בארה"ב, ללא שהצהירה על כך לשלטונות האמריקאים. הכספים נתפסו על ידי המכס האמריקאי ונכון להיום טרם שוחררו. במהלך חקירתה מול השלטונות האמריקאים הודתה המפרה לכאורה כי ביום 20.7.2011 יצאה מישראל עם הכספים ללא שדיווחה אודותיהם, בניגוד לסעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפרה לכאורה נשמעה בחקירתה מיום 10.10.2011 וכן בדיון בפני הוועדה באמצעות בא כוחה ביום 21.2.2012.
4. המפרה הודתה כי יצאה עם הכספים האמורים מישראל ללא שדיווחה עליהם.
5. הוועדה קובעת כי גרסתה של המפרה בנוגע למקור ויעד הכספים מקובלת עליה, וזאת בהסתמך על מכלול המסמכים שהוצגו בפניה ולאור היות גרסת המפרה אמינה, מפורטת ועקבית.
6. המפרה טענה כי לא הכירה את חובת הדיווח על הכנסת כספים לארץ או על הוצאתם ממנה וכי אי הדיווח נעשה בתום לב. יחד עם זאת, כידוע, לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח או לדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
7. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. אין נפקא מינה מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש גרידא", אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא מן הארץ כשברשותו סכום כסף החייב בדיווח.
8. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ₪ ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפרה הפרה את חובת הדיווח.

9. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק); והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים בסעיף 8 לעיל מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.

10. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

11. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 9 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

SPECIAL RECOMMENDATION IX: CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

12. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
13. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום, התחשבה הוועדה בעובדה כי המדובר בהפרה ראשונה, בהיקף ההפרה, בכך כי קיבלה את גרסת המפרה לגבי מקור ויעד הכספים וכן את נסיבותיה האישיות של המפרה (המגובות במסמכים שהוגשו לוועדה). כמו כן, הוועדה התחשבה לקולא בכך שכל הכספים הוחרמו על ידי המכס האמריקאי. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפרה עיצום כספי בסך 1,000 ש"ח בלבד.
14. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפרה מיד לאחר הדיון בוועדה.
15. למפרה זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד ד"ר שלומית ווגמן
חברה

זאב ציגלברג
יו"ר

חגי מזרחי
חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 27/11, מתאריך 23.11.11

עובדות המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס – 2000:

בתאריך 14.11.11 נתפס המפר לכאורה במעבר גבול ארז כשברשותו כספים בסך של 30,000 דולר במזומן (שווה ערך לכ- 111,690 ש"ח) ו- 2,750 ש"ח במזומן מבלי שדיווח על כך, בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן-החוק). לפיכך נתפסו 3,600 דולר באב"ת 403526.

החלטת הוועדה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על מר רפיק מוסא (להלן – המפר) בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. המפר עבר ביום 14.11.2011 במעבר ארז לכיוון ישראל כשברשותו 30,000 דולר(שווה ערך לכ- 111,690 ₪) ו- 2,750 ש"ח, עליהם לא דיווח בניגוד לסעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 14.11.2011 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 23.11.2011.
4. בנסיבות העניין, הוועדה השתכנעה מגרסת המפר, שנתמכה במסמכים שהוצגו בפניה, לגבי מקור הכספים ויעדם.
5. לעניין מודעותו של המפר לחובת הדיווח, המפר הודה כי היה מודע לחובת הדיווח בגין הכנסת מזומנים. לסיבה שלא דיווח סיפק הסברים שונים בחקירתו ובדיון בפני הוועדה: בחקירתו, טען כי חשב ש"לא יעשו לי סיפור" על העודף שמעל 100,000 ₪. בדיון בפני הוועדה טען שאי הדיווח נעשה בתום לב, שכן סבר שציון העובדה שיש עמו כספים במהלך הבידוק הביטחוני הספיקה וכי לא ידע שהיה עליו להצהיר על כך בנקודת המכס.
6. יצוין, ראשית, כי לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח או לדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק. לצורך קביעה כי חובת הדיווח הופרה נדרשים קיומם של שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ₪ ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. במקרה דנן, אין חולק כי התקיימו שני תנאים אלה, וכי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. ככלל, על מנת להוכיח כי הופרה חובת דיווח, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. אין נפקא מינה מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש גרידא", אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא מן הארץ כשברשותו סכום כסף החייב בדיווח.
8. בנסיבות העניין, ובהסתמך על הודאתו של המפר, הוועדה קובעת כי המפר היה מודע לחובת הדיווח.
9. בחקירתו, סיפק המפר גרסה, אשר נתקבלה כמהימנה על ידי הוועדה, לפיה לא דיווח על הכספים כי חשב "שלא יעשו לו סיפור" (כלשונו) על אי הדיווח מכיוון שהסכום שנשא עלה על הסף החייב בדיווח בכ- 13,000 ₪ בלבד.
10. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק); והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה

מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים בסעיף 6 לעיל מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.

11. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

12. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

13. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום, שקלה הוועדה את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה שקיבלה את גרסת המפר לגבי מקור הכספים ויעדם, את מודעותו של המפר לחובת הדיווח וכשיקול לחומרא את חוסר תום ליבו באי הדיווח. כן שקלה הוועדה את מכלול נסיבות המקרה. לאור האמור לעיל, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 5,000 ₪.

14. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה.

15. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד ד"ר שלומית ווגמן
חברה

זאב ציגלברג
יו"ר

חגי מזרחי
חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 28/11, מתאריך 23.11.11

עובדות המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס – 2000:

בתאריך 16.11.11 נכנס המפר לכאורה לישראל ועבר במסלול הירוק כשברשותו כספים בסך של 20,350 יורו (שווה ערך לכ- 102,300 ש"ח) ו- 8,750 דולר (שווה ערך לכ- 32,600 ש"ח) מבלי שהצהיר על כך, בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן- החוק). לפיכך נתפסו הכספים באב"ת 504052.

החלטת הוועדה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על מר נאסר הילאל עבדללה (להלן – המפר) בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. המפר נכנס לישראל ב- 16.11.2011 כשברשותו כספים בסך של 20,350 יורו (שווה ערך לכ- 102,300 ש"ח) ו- 8,750 דולר (שווה ערך לכ- 32,600 ש"ח), עליהם לא דיווח בניגוד לסעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 16.11.2011 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 23.11.2011.
4. לעניין מקור הכספים, הוועדה לא השתכנעה מגרסתו של המפר בדבר מקורם של כל הכספים. בחקירתו, טען המפר כי בידו אישור משיכת סכום של כ- 2,000 דולר מחשבון הבנק שלו בברזיל וכי בברזיל יש לו אישור בדבר חלק מסוים נוסף, שלא נמצא בידו. לעומת זאת, בדיון בפני הוועדה טען כי מקור הכספים בעסקיו וכי משך מחשבון הבנק שלו לפני כחודש סך של כ- 80,000 ריאל (שווה ערך לכ- 40,000 דולר), אך אין לו אישורים על כך. כמו כן, המפר לא הציג בפני הוועדה מסמכים כלשהם לביסוס טענותיו לעיל בדבר מקור הכספים. בנסיבות העניין, ומאחר מדובר באיש עסקים המקיים, לדבריו, שגרת עסקים בינלאומית, ואשר נראה, על פניו, כי יכול היה לבקש אישורים בדבר הפעולות כאמור מהבנקים בהם מתנהלים חשבונותיו, הוועדה לא השתכנעה כי מקור כל הכספים הוא לגיטימי.
5. לעניין יעד הכספים, הוועדה לא השתכנעה כי הכספים אכן נועדו לסיוע בבניית ביתו של אחיו המבוגר של המפר. בפני הוועדה לא הוצגו אסמכתאות בדבר יעד הכספים. זאת ועוד, גם אילו היו הכספים מיועדים למטרה האמורה, לא נחה דעתה של הוועדה מדוע המפר, שהינו איש עסקים אמיד אשר מחזיק לדבריו חשבונות בנק הן בברזיל והן ברמאללה, לא העביר את הכספים ישירות מחשבונו בברזיל לחשבונו ברמאללה בהעברה בנקאית, ותחת זאת המירם אצל חלפן כספים בברזיל ולאחר מכן נשא את המזומנים על גופו לישראל ללא דיווח על הכנסתם. למעלה מן הצורך יצוין כי ספקות אלו מתחזקים גם לאור טענת המפר כי הוא בעל נכסי נדל"ן ברמאללה מהם הוא מקבל שכר דירה של כ- 100,000 דולר, וכי הוא מחזיק אלפי דולרים בחשבונו ברמאללה, ומכך נראה שיכול היה, במידת הצורך, להעביר הכספים לאחיו מחשבונו זה. לאור האמור לעיל, אין בידה של הוועדה לקבוע מהו יעדם של הכספים, והוועדה רואה את כלל התנהלותו של המפר בחומרה.

6. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר הודה כי הוא מודע לחובת הדיווח על הכנסת כספים לישראל, אך טען כי שגה ביחס לגובה הסכום הנוכחי, הטעון דיווח, וזאת בשל הסתמכותו על דברי חלפן כספים ברזילאי שאמר לו בברזיל כי חובת הדיווח בעת הכניסה לישראל חלה על נשיאת סכום העולה על 40,000 דולר אמריקאי.
7. לעניין טענתו זו של המפר יצוין תחילה כי, כידוע, חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
8. בנסיבות המקרה, הוועדה קובעת כי היא איננה מקבלת את גרסתו של המפר בנושא אי מודעותו בתום לב לחובת הדיווח. כפי שהמפר עצמו ציין מפורשות, הוא היה מודע לחובת הדיווח בגין הכנסת מזומנים ולהשלכות אפשריות של אי הדיווח, וזאת בין השאר לאחר שוועדת עיצומים שהתכנסה לדון בהפרה קודמת שלו לפני כשש שנים, הטילה עליו עיצום כספי בסך של 50,000 ש"ח לאחר שנכנס לישראל עם מזומנים עליהם לא הצהיר ושיועדו לעסקיו ולבני משפחתו, וכן לאור העובדה שדיווח על הכנסת מזומנים שנשא לפני כשנתיים, עת עבר במעבר הגבול באלנבי עם כספים בסך דומה של כ- 38,000 דולר.
9. טענתו של המפר לעניין אי ידיעת סף הדיווח הנוכחי נדחתה אף היא על ידי הוועדה. כפי שאמר המפר בחקירתו, הוא זכר היטב כי בעבר סף הדיווח עמד על 80,000 ₪ ועל כן קרוב לוודאי כי הסף העדכני לא יהיה שונה משמעותית מסך זה. יתרה מכך, בהכנסת הכספים דרך מעבר אלנבי דיווח המפר על סך של 38,000\$, כאשר במקרה דנן מדובר על העברת סך הדומה לסכום הנ"ל (כ- 36,400\$). למעלה מן הצורך יצוין, כי ברחבי טרמינל 3 בנתב"ג פזורים שלטים מאירי עיניים המפרטים את החובה והדרך להצהיר על הכנסת הכספים בארבע שפות, לרבות בשפה הערבית בה שולט המפר.
10. כמו כן, יש לציין כי חובת הדיווח על הכנסת מזומנים בברזיל עומדת על סך של כ- 5,500 דולר בלבד, דבר המחזק את סברת הוועדה כי לא הייתה סיבה או הגיון לטענה בברזיל כי חובת הדיווח בישראל הינה מסכום של 40,000 דולר. בהקשר זה יש להדגיש גם כי ארגון ה-FATF (Financial Action Task Force), הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, קובע במתודולוגיה להמלצה 9 לעניין העברת כספים במעברי גבול כי על מדינות לקבוע סף דיווח של 15,000 יורו/ דולר, ומדינות רבות אף דורשות סף נמוך ממנו לדיווח בגין נשיאת כספים במעברי הגבול (למשל 10,000 דולר בארה"ב).
11. לצורך הקביעה כי חובת הדיווח הופרה נדרשים קיומם של שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ₪ ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. במקרה דנן, אין חולק כי התקיימו שני תנאים אלה, וכי המפר הפר את חובת הדיווח.
12. ככלל, על מנת להוכיח כי הופרה חובת דיווח, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. אין נפקא מינה מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש גרידא", אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא מן הארץ כשברשותו סכום כסף החייב בדיווח.

13. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק); והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים בסעיף 11 לעיל מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.

14. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

15. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

16. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 9 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

SPECIAL RECOMMENDATION IX: CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments,

including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

17. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשלי"ז – 1977 או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו, לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001) (להלן – תקנות עיצום כספי).

18. עם זאת, תקנה 13 לתקנות עיצום כספי מאפשרות לוועדה, מטעמים מיוחדים שירשמו, לחרוג משיעור העיצום הכספי שנקבע בתקנה 12 לתקנות עיצום כספי, לחומרא או לקולא, אם נסיבות העניין או נסיבותיו האישיות של המפר מצדיקות זאת.

19. בתקנה 10 לתקנות עיצום כספי, נקבעו אמות מידה להטלת עיצום כספי בשל הפרה לפי סעיף 9 לחוק. בסעיף נקבע, כי בבקשה להטיל עיצום כספי בשל הפרת הוראות לפי סעיף 9 לחוק, תחליט הוועדה בהתחשב, בין השאר, באלה: (1) ההפרה היא הפרה ראשונה; (2) ההפרה היא הפרה חוזרת; (3) היקפה הכספי של ההפרה.

20. כפי שעולה מנוסח התקנה עצמה, אין המדובר ברשימה סגורה. בית המשפט מנה שורה של פרמטרים מרכזיים אותם ניתן לקחת בחשבון, מעבר לאלו שנמנו בתקנה 10 הנ"ל, לרבות:

"שיעור ההפרה; תדירות ההפרה; השיעור המקסימאלי של העיצום ביחס לאותה הפרה; שיתוף הפעולה של המפר עם הרשות; יכולת זיהוי מקור הכספים, יכולת זיהוי מטרת הכספים; דרך התנהלות המפר מול הרשות (לרבות דרך הסתרת הכספים; תכנון מוקדם,

מהימנות גרסתו של המפר וכו'); שאלת הבעלות בכספים; תום ליבו של המפר". (ע"א (ראשל"צ) 16/09 כהן משה נ' מדינת ישראל - הועדה להטלת עיצום כספי, תק-של 2009(4), 2756 (2009). ראו גם ב"ש (רמלה) 5046/06 וטורי יניב נ' מדינת ישראל - בית המכס נתב"ג, לוד, תק-של 2007(3), 8228 (2007).

21. בבואה לקבוע את גובה העיצום, התייחסה הוועדה להפרת הדיווח הנוכחית כ"הפרה ראשונה" ולא כ"הפרה חוזרת", כקבוע בסעיף 16(ד) לחוק, וזאת לאור חלוף הזמן מאז מועד התרחשותה של הפרת הדיווח הקודמת ושביגינה הושת על המפר עיצום כספי.
22. יחד עם זאת, הוועדה סבורה כי בנסיבות המקרה שלפנינו, ישנם טעמים מיוחדים המצדיקים הטלת עיצום לחומרא. הוועדה סבורה כי מכלול נסיבותיו של מקרה זה מעידים על כך כי המפר היה מודע היטב לקיומה של חובת הדיווח (כעולה, בין השאר, ממקרה אחד בו הוטל עליו עיצום כספי בשל הפרת חובת הדיווח ומקרה אחר בו דיווח מיוזמתו על כספים בסכום דומה לסכום אותו נשא עימו במועד זה) וכפי שעלה מדבריו זכר את סף הדיווח שחל בישראל בעת הפרתו הקודמת (שהיה אף נמוך יותר). הגם שאין מדובר במקרה דנן בהפרה חוזרת (כהגדרתה בחוק), הרי שמדובר בהפרה נוספת, הפרה שנייה מאותו הסוג, המתקיימת בנסיבות דומות להפרה הקודמת בגינה הוטל על המפר עיצום כספי בעבר. במאמר מוסגר יצוין, כי לא מן הנמנע שמקרים כגון אלו עשויים היו אף לבסס, לכאורה, עילה להגשת כתב אישום לפי סעיף 10 לחוק.
23. בנסיבות העניין, הוועדה סבורה כי עיצום כספי נמוך לא יהווה הרתעה מספקת ולא ינטרל את התמריץ הכלכלי שעומד בגוף ההפרה. כפי שציין כבוד השופט ימיני בעניין פרג' נ' יו"ר הוועדה להטלת עיצומים:

"קיימת מדיניות משפטית להטלת עיצומים כספיים בסכומים גבוהים יחסית, על מנת למנוע מצב בו ישתלם למפרי חוק למיניהם להפר את חובת הדיווח תוך נטילת הסיכון לתשלום עיצום כספי נמוך. רק מדיניות כזו תשרת נאמנה את מטרות החוק אשר עניינו המאבק בתופעת הלבנת ההון ומימון טרור ופשע". (ו"ע (רמלה) 1-08 פרג' נ' רפי גבאי יו"ר הועדה להטלת עיצומים, תק-של 2009(2), 8713 (2009).

- הוועדה סבורה שקביעת השופט ימיני נכונה ביתר שאת למקרה דנן, שבו מדובר בהפרה נוספת, לגביה לא מן הנמנע כי מי שהפר את חובת הדיווח בעבר ובחר להפר אותה שוב הינו מפר חוק הנוטל על עצמו את הסיכון לתשלום עיצום כספי.
24. בבואה לקבוע את גובה העיצום, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, היותה הפרה ראשונה (כהגדרתה בחוק) אך גם את קיומה של הפרה קודמת המשליכה לחומרא על נסיבות ההפרה, את אי קבלת הוועדה את גרסת המפר לגבי מקורם ויעדם של כל הכספים ואת העובדה כי המפר היה מודע לחובת הדיווח על הכנסת מזומנים לישראל. על

בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום בסך של 100,000 ₪ (מאה אלף שקלים חדשים).

25. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה.

26. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד ד"ר שלומית ווגמן
חברה

זאב ציגלברג
יו"ר

חגי מזרחי
חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 29/11, מתאריך 23.11.11

עובדות המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס – 2000:

בתאריך 18.11.11 נכנס המפר לכאורה לישראל דרך מעבר גבול ארז כשברשותו כספים בסך של 40,000 דולר ירדני במזומן (שווה ערך לכ- 210,200 ש"ח) מבלי שהצהיר על כך, וזאת בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן- החוק). המפר לכאורה נתפס כששב מישראל כשברשותו 30,000 ש"ח, ולפיכך נתפסו הכספים ברשותו באב"ת 403527.

החלטת הוועדה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על מר חדאיד מאג'ד (להלן – המפר) בגין אי דיווח על הוצאת כספים מישראל.
2. המפר עבר ביום 18.11.2011 במעבר ארז לכיוון ישראל כשברשותו 40,000 דולר ירדני במזומן (שווה ערך לכ- 210,200 ש"ח), עליהם לא דיווח בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.
3. גרסת המפר נשמעה בחקירתו מיום 18.11.2011 וכן בדיון בפני הוועדה ביום 23.11.2011.
4. הוועדה קיבלה את גרסת המפר לגבי מקור הכספים והקושי בביצוע העברות בנקאיות לישראל מבנקים בעזה. יחד עם זאת, הוועדה התקשתה לקבל את גרסת המפר בדבר יעד כל הכספים, ובכלל זה העדר אסמכתאות בדבר הכספים אשר הושארו, לדבריו, אצל חלפן הכספים בחברון לרכישת מכונת ייצור שקיות הניילון.
5. לעניין מודעותו של המפר לחובת הדיווח, המפר הודה כי היה מודע לחובת הדיווח בגין הכנסת מזומנים. יחד עם זאת, טען כי אי הדיווח נעשה בתום לב, שכן סבר שציון העובדה שיש עמו כספים במהלך הבידוק הביטחוני הספיקה וכי לא ידע שהיה עליו להצהיר על כך בנקודת המכס.
6. ראשית, יש לציין כי לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח או לדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק. לצורך קביעה כי חובת הדיווח הופרה נדרשים קיומם של שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ₪ ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. במקרה דנן, אין חולק כי התקיימו שני תנאים אלה, וכי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. על מנת להוכיח כי הופרה חובת דיווח, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. אין נפקא מינא מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש גרידא", אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא מן הארץ כשברשותו סכום כסף החייב בדיווח.
8. בנסיבות העניין, הוועדה קובעת כי המפר היה מודע לחובת הדיווח.
9. לעניין תום ליבו באי הדיווח, הוועדה מקבלת, לא בלי ספק, את גרסתו כי אי הדיווח במכס נעשה בתום לב, וזאת, בין השאר, בהתבסס על האמור בדו"ח תפיסת הכספים שמילא פקיד המכס במעבר ארז, המציין כי המפר הראה את הכספים לבודק הביטחוני שיכול היה גם להבין שהמדובר ב- 40,000 דולר.

10. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק); והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים בסעיף 6 לעיל מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.

11. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

12. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 9 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

SPECIAL RECOMMENDATION IX: CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

13. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).
14. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום, התחשבה הוועדה בעובדה כי המדובר בהפרה ראשונה, בהיקף ההפרה, בכך כי קיבלה את גרסת המפר לגבי מקור הכספים אך לא את גרסתו לגבי יעד כל הכספים, את מודעותו לחובת הדיווח, תום ליבו באי הדיווח, וכן את מכלול נסיבות המקרה, לרבות המצב הכלכלי בעזה, הקושי לבצע העברות בנקאיות ומצבו הכלכלי של המפר. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 10,000 ₪.
15. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה.
16. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד ד"ר שלומית ווגמן
חברה

זאב ציגלברג
יו"ר

חגי מזרחי
חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 30/11 + 31/11 , מתאריך 07.12.11

עובדות המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס – 2000:

בתאריך 29.11.2011 נכנסו לישראל אברהים דחנון ומוחמד אבו חלימה בכר מלוויים באדם נוסף, כשברשותו של אברהים דחנון 20,000 דינר (כ- 106,540 ₪) וברשותו של מוחמד אבו חלימה בכר 20,000 דינר ו- 3,000 ₪ (כ- 109,540 ₪), מבלי שדיווחו על הכספים, זאת, בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן - החוק). לפיכך נתפסו 1,220 דינר בא.ב.ת 403529 ו-1,750 דינר בא.ב.ת 403528, בהתאמה.

החלטת הוועדה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על מר אברהים דחנון ומר מוחמד אבו חלימה בכר (להלן – המפרים) בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. המפרים עברו ביום 29.11.2011 במעבר ארז לכיוון ישראל כשברשות אברהים דחנון 106,540 ₪, ואילו ברשותו של מוחמד אבו חלימה בכר 109,540 ₪, עליהם לא דיווחו בניגוד לסעיף 9 לחוק.
3. גרסת המפרים נשמעה בחקירותיהם מיום 29.11.2011, וכן בדיון בפני הוועדה ביום 7.12.2011.
4. הוועדה מקבלת את גרסתם של המפרים בנוגע למקור הכספים ויעדם. הן בחקירתם מתאריך 29.11.2011 והן בפני הוועדה הציגו אסמכתאות לעובדה כי הם מייצגים אגודה שיתופית אשר מתנהלת מול עסקים בישראל, לטובת מכירה וייצוא של תותים וכמו כן הציגו קבלות מהחברות הישראליות אשר קיבלו את הכספים. הוועדה השתכנעה כי מקור הסכומים הינו מנהל החשבונות של האגודה. הוועדה נדרשה להחליט האם מדובר בסכום אחד אשר פוצל בין המפרים, וכפועל יוצא הופרה חובת הדיווח, או שמא אכן מדובר בשני סכומים שונים, ומשום כך אין לראות בפיצול הכספים משום פעולה מלאכותית אשר משליכה על חובת הדיווח.
5. מעובדות המקרה, וגרסאות המפרים, קובעת הוועדה כי מדובר בסכום אחד אשר פוצל בין המפרים, כאשר על אף הפיצול, נותר כל מפר עם סכום הגבוה מהסכום החייב בדיווח, ולפיכך קובעת הוועדה כי בוצעו שתי הפרות שונות של חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק.
6. אמנם, הכספים משתי ההפרות הגיעו מאותו המקור ונועדו לאותו היעד, אך הסכומים הועברו באמצעות שלושה בלדרים שונים, כאשר שניים מתוכם אשר העבירו סכום הגבוה מהסכום החייב בדיווח, הודו כי הכירו את חובת הדיווח על הכנסת כספים לישראל, או לכל הפחות סברו בטעות כי קיים איסור על הכנסת כספים בסכום העולה על 100,000 ₪ ומסיבה זו פיצלו את הסכום לפני מעבר הגבול. הדברים עולים הן מהודאתם של שני המפרים אשר טענו בפני הוועדה כי קיבלו את הכספים ממנהל החשבונות של האגודה באותה העת, והן מעדותו של המפר מר אברהים דחנון בפני הוועדה, כדלקמן:

"חבר הוועדה: מדוע כל אחד מכם לקח חלק? למה לא נתנו לך הכל?"

המפר : בסוף כל הכסף זה חשבון אחד . במעבר רשום שמותר עד - 100,000, מעל 100,000 צריך לדווח. זה טעות שלנו.
חבר הוועדה : אז בכוונה חילקתם את זה? אמרו לכם שמותר עד 100,000 ובשביל זה חילקתם את זה בין 3 אנשים?
המפר : כן. אני מודה."

7. משכך, קובעת הוועדה כי בוצעו שתי הפרות של חובת הדיווח, אשר מקורן בסכום כסף אחד אשר פוצל בין המפרים על מנת להימנע מדיווח. הוועדה רואה בחומרה רבה את העובדה כי המפרים פיצלו את סכום הכסף שברשותם, ואת העובדה כי בעת הבידוק במכס שניהם טענו כי יש ברשותם סכומים נמוכים מהסכום החייב בדיווח.

8. בת.פ. 1969/04 (שלום רמלה) מדינת ישראל (מכס נתב"ג) נ' קלמרו דורון (לא פורסם), הוגש כתב אישום נגד דורון קלמרו, אשר עבד כדייל אוויר בחברת אל על. על פי כתב האישום, הנאשם נסע במסגרת תפקידו לחו"ל ביום 5.5.04 וחזר לישראל ביום 12.5.04. ברשות הנאשם היו \$22,440 במזומן, יהלומים מלוטשים בתוך 7 אריזות מיוחדות, מצלמה דיגיטאלית ומחשב נייד. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, **גם בעבירה לפי סעיף 10 לחוק**. ביהמ"ש קבע, כי הנאשם בחר לחלק את הכסף באופן שבכליו נותר סכום המותר על פי החוק. ביהמ"ש מוסיף, כי "צירוף של יהלומים וכסף מזומן שלא הוצהר עליהם יש להם השלכות רבות והם חלק ממערך המלחמה שהחוק לאיסור הלבנת הון נועד לעזור בה". **מקביעת ביהמ"ש עולה בבירור, כי אדם המפצל סכומים על מנת להימנע מחובת הדיווח מפר את חובת הדיווח ואף עובר עבירה לפי סעיף 10 לחוק.**

9. למעלה מן הצורך יצוין כי הוועדה מצאה חוסר עקביות בין גרסאות המפרים בנוגע לסיבה לפיצול הכספים בין אם נבעה מטעמי בטחון אישי, הימנעות מחובת הדיווח, ובין אם גרסו בטעות כי קיים איסור להעביר סכום העולה על 100,000 ₪. כך או כך, הודו המפרים כי הכסף פוצל בצורה מלאכותית על ידם במודעות מלאה וכי ראו את השילוט המורה על הוראות החוק פעמים רבות. בהקשר זה ייאמר כי גם אם הייתה מקבלת את אחת מהגרסאות בנוגע לאי ידיעת חובת הדיווח, הרי שלא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח או לדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.

10. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. אין נפקא מינה מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש גרידא", אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא מן הארץ כשברשותו סכום כסף החייב בדיווח.

11. לצורך קביעה כי חובת הדיווח הופרה נדרשים קיומם של שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ₪ ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. במקרה דנן, אין חולק כי התקיימו שני תנאים אלה, וכי המפרים הפרו את חובת הדיווח.

12. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.

13. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 9 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

SPECIAL RECOMMENDATION IX: CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

14. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

15. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום, שקלה הוועדה את היקפה הכספי של ההפרה, את העובדה כי המפרים היו מודעים לחובת הדיווח, את פיצול הסכום בין המפרים, את חוקיות מקורם ויעדם של הכספים ומכלול נסיבות העניין.

16. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על מר אברהים דחנן עיצום כספי בסך 6,000 ₪ ועל מר מוחמד אבו חלימה בכר עיצום כספי בסך 9,000 ₪.

17. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפריס מיד לאחר הדיון בוועדה.

18. למפריס זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד מאיה לדרמן
חברה

זאב ציגלברג
יו"ר

חגי מזרחי
חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 32/11, מתאריך 26.12.11

עובדות המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס – 2000:

ביום 25.12.2011 נכנס המפר לכאורה לארץ מאוזבקיסטן ועבר במסלול הירוק כשברשותו 47,000 דולר במזומן (שווה ערך לכ- 178,500 ש"ח) מבלי שהצהיר על כך, בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן – החוק). לפיכך נתפסו 20,000 דולר באב"ת 500020.

החלטת הוועדה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על מר אשורוב מוקשינדזאן (להלן – המפר) בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. המפר נכנס לישראל ביום 25.12.2011 כשברשותו 47,000 דולר במזומן (שווה ערך לכ- 178,500 ש"ח) עליהם לא דיווח בניגוד לסעיף 9 לחוק.
3. הוועדה קובעת כי גרסתו של המפר בנוגע למקור ויעד הכספים מקובלת עליה. מדובר בגרסה מפורטת ועקבית עליה חזר המפר בחקירתו מתאריך 25.12.2011 והן בפני הוועדה, ובנוסף לכך, תמך אותה במסמכים שתיארו את מכלול נסיבות המקרה.
4. לעניין תום ליבו באי הדיווח, הוועדה מקבלת כמהימנה את גרסת המפר לפיה לא הכיר את חובת הדיווח על הכנסת כספים לישראל. הכסף לא הוסתר על ידו והוא שיתף פעולה עם החוקרים בצורה מלאה. ואולם, כידוע, לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח או לדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.
5. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. אין נפקא מינה מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש גרידא", אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא מן הארץ כשברשותו סכום כסף החייב בדיווח.
6. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ₪ ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
7. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 או עד פי

חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום, שקלה הוועדה את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את היקפה הכספי של ההפרה, קבלתה את גרסת המפר בדבר מקורם ויעדם של הכספים, תום ליבו של המפר, שיתוף הפעולה שלו עם החוקרים ואת מכלול נסיבות המקרה.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה שלא למצות עם המפר את הדין ולהשית עליו עיצום כספי בסך 4,000 ₪.

11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד סבטלנה גרנר
חברה

יעקב אוסטר
יו"ר

חגי מזרחי
חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 33/11, מתאריך 09.01.12

עובדות המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס – 2000:

בתאריך 30.12.11 נכנס המפר לכאורה לארץ משוויץ ועבר במסלול הירוק כשברשותו 30,000 פרנק שוויצרי במזומן (שווה ערך ל- 124,000 ש"ח) מבלי שהצהיר על כך, בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן- החוק). לפיכך נתפסו 6,000 פרנק שוויצרי באב"ת 502135.

החלטת הוועדה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על מר אליאס שופאני (להלן – המפר) בגין אי דיווח על הכנסת כספים מישראל.
 2. המפר נכנס לישראל ביום 30.12.11 כשברשותו 30,000 פרנק שוויצרי במזומן, עליהם לא דיווח בניגוד לסעיף 9 לחוק.
 3. הוועדה קובעת כי גרסתו של המפר בנוגע למקור ויעד הכספים מקובלת עליה, וזאת בהסתמך על מכלול המסמכים שהוצגו בפניה, ולאור היות גרסת המפר אמינה, מפורטת ועקבית.
 4. הוועדה מקבלת את גרסת המפר לפיה לא הכיר את חובת הדיווח על הכנסת כספים לישראל. יחד עם זאת, כידוע, לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח או לדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק. ככלל, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. אין נפקא מינה מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש גרידא", אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא מן הארץ כשברשותו סכום כסף החייב בדיווח.
 5. חובת הדיווח הקבועה בסעיף 9 לחוק הינה מוחלטת ושני תנאים נדרשים על מנת שייקבע כי התקיימה הפרתה. האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ₪ ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. אין חולק כי במקרה זה שני תנאים אלה התקיימו. משכך, קובעת הוועדה כי המפר הפר את חובת הדיווח.
 6. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
 7. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.
- בהקשר זה, ראו המלצה 9 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

SPECIAL RECOMMENDATION IX: CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

8. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

9. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום, שקלה הוועדה את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את היקפה הכספי של ההפרה, קבלתה את גרסת המפר בדבר מקורם ויעדם של הכספים, תום ליבו של המפר, וכן את מכלול נסיבותיו האישיות של המפר.

10. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 2,000 ₪.

11. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה.

12. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד ד"ר שלומית ווגמן
חברה

אבי סימני
יו"ר

חגי מזרחי
חבר

תיק ועדה להטלת עיצום כספי מס' 34/11, מתאריך 09.01.12

עובדות המקרה המהווה הפרה לפי סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000:

בתאריך 30.12.11 נכנס המפר לכאורה לארץ מבריטניה ועבר במסלול הירוק כשברשותו 25,000 יורו במזומן (שווה ערך לכ- 123,450 ש"ח) מבלי שהצהיר על כך, בניגוד לסעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן- החוק). לפיכך נתפסו הכספים באב"ת 502130.

תמצית העובדות וטענות המפר לכאורה:

1. המפר לכאורה השמיע את טענותיו בחקירתו מיום 1.1.2012 וכן בעל פה, בפני הוועדה שהתכנסה ביום 9.1.12.
2. לדברי המפר לכאורה, הוא אזרח בריטי, מתגורר בלונדון ומבקר רבות בישראל, איננו עובד מזה כשנתיים וכיום נוהג לעסוק בסחר והמרת מטבעות מכספי חסכוניותיו.
3. לטענת המפר לכאורה, מקור הכספים הינו חסכוניותו הפרטיים אשר צבר במהלך השנים. לטענתו, חלק מהכספים החזיק בביתו וחלק מהכספים הוחזקו בבנק ונמשכו על ידו בסכומים שונים במזומן במשך תקופה של שלושה חודשים בסמוך לפני הגעתו לישראל. המפר לכאורה טען כי יש ברשותו מסמכים המוכיחים את גרסתו בדבר משיכת חלק מהכספים מהבנק, אך הם נמצאים באנגליה והוא יוכל לשלוח אותם לוועדה לאחר חזרתו לאנגליה. בתשובה לשאלה אם ניתן יהיה לראות אינדיקציה לסכומים האמורים במשיכותיו מהבנק, טען כי מקור חלק מהסכום הינו הלוואה בסך 5,000 פאונד שלוה מאחיו, ואשר לה אין אינדיקציה במסמכי הבנק.
4. יעד הכספים, לטענת המפר לכאורה הוא עבור רכישת דירה בישראל. לשאלת הוועדה האם ישנה רכישה ספציפית לשמה העביר את הכספים, השיב המפר לכאורה כי טרם החליט אם בכלל הוא מתכוון לעבור לישראל ולרכוש דירה וכן היכן ברצונו לרכוש דירה, ולכן אין בידיו אסמכתאות ליעד הכספים הספציפי.
5. לשאלת הוועדה מדוע לא ביצע העברה בנקאית, השיב המפר לכאורה כי לא היה מעוניין לשלם את העמלה אשר גובים הבנקים בגין ההעברה וכי מכיוון שהוא נוסע לארץ פעמים רבות בשנה התכוון להעביר הכסף עימו בחלקים.
6. המפר לכאורה טען, כי אינו מכיר את חובת הדיווח על הכנסת כספים לארץ או על הוצאתם ממנה. עם זאת, הודה כי ראה בנסיעותיו הרבות שלטים עם כיתוב המורה על חובת דיווח בהכנסת כספים בסכום הגבוה מ-100,000 ₪ בשדה תעופה אך לא העמיק בהם. המפר ציין כי הוא נוהג לטוס רבות ברחבי העולם, וכי בין השאר נהג בעבר לעסוק בבלדרות בתחום הזהב.
7. לאור טענתו של המפר לכאורה כי ביכולתו לספק אסמכתאות למקור הכספים אשר נמצאות כעת באנגליה, ועל פי בקשתו, ניתנה לו ארכה להמצאת האסמכתאות עד ליום 12.2.2012, לאחר שהסכים כי בתקופה זו יישארו הכספים התפוסים בידי המכס.

8. לאחר כינוס הוועדה, ביום 12.1.2012, שלח המפר לכאורה דו"ח הנראה כדף חשבון הפקדות ומשיכות בבנק Halifax, עדכני ליום 11.1.2012, המפרט הפקדות ומשיכות כספים אשר בוצעו בחשבון בשנים 2011-2012. מפירוט הפעולות עולה, כי התנועות בחשבון בשנים אלו בוצעו בין התאריכים הבאים: 1 ליוני 2011 ועד ה-9 לאוגוסט 2011 בלבד.

החלטת הוועדה:

1. לוועדה הוגשה בקשה להטלת עיצום כספי על מר מיכאל מוזס (להלן – המפר) בגין אי דיווח על הכנסת כספים לישראל.
2. המפר נכנס לישראל ביום 30.12.11 כשברשותו 25,000 יורו במזומן, עליהם לא דיווח בניגוד לסעיף 9 לחוק.
3. המפר טען שמקור הכספים הינו מחסכונותיו והלוואה בסך 5,000 פאונד שלווה מאחיו. הוא טען כי חלק מהכספים היו בביתו וחלק נמשכו מהבנק, וכי יש בידו אסמכתאות למשיכות שביצע במרוצת שלושת החודשים שקדמו להגעתו לארץ, וכי יוכל להעבירן לוועדה לאחר שיגיע ללונדון. לבקשתו, הוענקה לו ארכה לשם המצאת המסמכים כאמור.
4. ביום 12.1.2012, העביר המפר לוועדה העתק מדף חשבון בנק שהופק ביום 11.1.2012, המפרט הפקדות ומשיכות כספים אשר בוצעו בחשבון בשנים 2011-2012. יחד עם זאת, נוכח טענת המפר כי מרבית הכספים עימם נכנס לישראל (למעט ההלוואה מאחיו) הוצאו מחשבון הבנק שלו במרוצת שלושת החודשים שקדמו לביקורו הנוכחי בישראל, הוועדה קובעת כי פלט חשבון הבנק שהציג, ואשר מעיד על פעולות מהחודשים יוני-אוגוסט 2011 בלבד, אינו תומך בגרסתו באשר למקור ומועד משיכת חלק מהכספים.
5. כמו כן, ומעבר לצורך, מציינת הוועדה כי עיון בדף החשבון שהוצג מעלה, כי בחודשים בהם בוצעו פעולות בחשבון, מול משיכות הכספים המשמעותיות הופקדו לחשבון המחאות בסכומים דומים ובסמיכות רבה (למשל הפקדה ומשיכה של 11,000 פאונד בתחילת אוגוסט). לפיכך, אופי הפעילות שמוצג בחשבון אינו אופייני לחשבון חיסכון, כפי שטען המפר, אלא דומה יותר לחשבון בו מתבצעת החלפת המחאות.
6. לאור האמור לעיל, הוועדה קובעת כי לא השתכנעה שמקור כל הכספים הוא לגיטימי.
7. באשר ליעד הכספים, הוועדה אינה מקבלת את גרסת המפר כי הכספים יועדו לרכישת דירה, באשר המפר ציין כי טרם החליט אם בכלל ברצונו לרכוש דירה והיכן.
8. לעניין המודעות לחובת הדיווח, המפר טען כי הוא לא היה מודע לחובת הדיווח על הכנסת כספים לישראל, עם זאת הודה המפר כי הוא הבחין בשלטים באולמות הכניסה והיציאה בנמל התעופה המפרטים את חובת הדיווח ואת הסכום החייב בדיווח, הגם שלא העמיק בקריאתם. כמו כן, ציין המפר כי הוא נוהג לטוס רבות וכי בעבר עסק כבלדר במשלוחי זהב.
9. לעניין נושא המודעות יצוין תחילה כי, כידוע, חובת הדיווח הינה חובה מוחלטת ודי בעצם הפרתה כדי לקבוע שהחובה הופרה וכדי להטיל עיצום כספי. לשם קביעה כי הופרה חובת הדיווח לא נדרשת הוכחת מודעות לעצם חובת הדיווח, לסכום החייב בדיווח ולדרך מסירת הדיווח, שהרי אלו הן הוראות החוק.

10. זאת ועוד, בנסיבות דנן, בהן המפר נכנס ויוצא את הארץ לעיתים תכופות, ואף עסק בעברו בתחום בלדרות הזהב, ניתן לצפות כי יכיר את חובת הדיווח וינהג על פיה, או לכל הפחות יברר אודותיה.
11. לצורך הקביעה כי חובת הדיווח הופרה נדרשים קיומם של שני תנאים: האחד, הכנסת או הוצאת כספים בשווי של 100,000 ₪ ומעלה, והשני, אי דיווח על כספים אלה. במקרה דנן, אין חולק כי התקיימו שני תנאים אלה, וכי המפר הפר את חובת הדיווח.
12. ככלל, על מנת להוכיח כי הופרה חובת דיווח, אין הוועדה נדרשת לקבוע קיומה של "כוונה" או "מטרה" להפר את חובת הדיווח. אין נפקא מינה מה מקור הכספים, למה הם מיועדים, האם מדובר ב"רכוש אסור" על פי חוק איסור הלבנת הון או ב"רכוש גרידא", אלא כאמור, די בכך שאדם נכנס או יצא מן הארץ כשברשותו סכום כסף החייב בדיווח.
13. כנגד מי שהפר את חובת הדיווח ניתן לנקוט בשני הליכים: הראשון, הגשת כתב אישום בשל הפרה לפי סעיף 10 לחוק (ובמקרים המתאימים לפי סעיף 3(ב) לחוק); והשני, ועדת עיצומים בהתאם לסעיף 15 לחוק. ההליך בפני ועדת העיצומים מיועד להשית סנקציה מנהלית, מהירה ואפקטיבית אשר אין בצידה הרשעה בפלילים. כל אימת שמתקיימים שני התנאים המצוינים בסעיף 11 לעיל מתקיימים היסודות הנדרשים לקביעה שחובת הדיווח הופרה ולסמכות הוועדה לדון במעשה ההפרה ולהטיל עיצום כספי.
14. העברת כספים דרך מעברי הגבול הינה אחד מדפוסי הפעולה המוכרים והרגישים ביותר בתחום הלבנת הון, שכן זו דרך נוחה וקלה להעברת מזומנים ללא תיעוד וללא כל יכולת שיחזור בדיעבד. על כן הטיל המחוקק חובת דיווח מוחלטת על הכנסת והוצאת כספים במעברי הגבול.
15. לעניין חשיבות משטר הדיווחים שנקבע בחוק איסור הלבנת הון קבע כבוד השופט חשין בע"א 9796/03 **חביב שם טוב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נט(5), 397 (2005):

"...ידענו כי דיווח הוא מאושיותיו של חוק איסור הלבנת הון, כי בלעדיו לא ייכון החוק, כי הוא התשתית ליכולתן של הרשויות ללחום בפשיעה הגדולה, לכוחן של הרשויות לנסות ולמגר את עבריינות הלבנת ההון. חובת הדיווח על-אודות תנועות הון נועדה לשמש כלי-עזר למלחמה בהלבנת ההון, אך משקמה ונהייתה הפכה החובה להיותה אחד העמודים המרכזיים הנושאים על כתפיהם את חוק איסור הלבנת הון. בחינת הדברים מקרוב תלמדנו, כי קשיים רבים ניצבים לפני הרשויות עד שעולה בידיהן לקשור בין כספים גדולים הנעים ממקום למקום לבין מקורם של הכספים - לעניינו: היותם כספים אסורים - ונמצא כי דרך יעילה לצאת מן המבוך תהיה בהטלת חובת דיווח גורפת וטוטלית, חובת דיווח שאינה תולה עצמה בהיותם של הכספים רכוש אסור, אך זאת נדע רק לאחר מיון ובדיקה של כל הכספים הגדולים העוברים מיד-ליד".

16. ההוראה המחייבת לדווח על הכנסת והוצאת כספים אינה ייחודית למדינת ישראל (וקיימת גם בארה"ב ובמדינות אירופה), והיא מחויבת על מנת שמדינת ישראל תוכל לשתף פעולה ולקחת חלק במאמץ הבינלאומי בתחום המאבק בהלבנת הון ובמימון טרור.

בהקשר זה, ראו המלצה 9 של ארגון ה-FATF, שהינו הגוף הבינלאומי הקובע את הסטנדרטים הבינלאומיים בתחום המאבק בהלבנת הון ומימון טרור, לגבי העברת כספים במעברי גבול:

SPECIAL RECOMMENDATION IX: CASH COURIERS

"Countries should have measures in place to detect the physical cross-border transportation of currency and bearer negotiable instruments, including a declaration system or other disclosure obligation.

Countries should ensure that their competent authorities have the legal authority to stop or restrain currency or bearer negotiable instruments that are suspected to be related to terrorist financing or money laundering, or that are falsely declared or disclosed.

Countries should ensure that effective, proportionate and dissuasive sanctions are available to deal with persons who make false declaration(s) or disclosure(s). In cases where the currency or bearer negotiable instruments are related to terrorist financing or money laundering, countries should also adopt measures, including legislative ones consistent with Recommendation 3 and Special Recommendation III, which would enable the confiscation of such currency or instruments."

17. לאור העובדה שהמחוקק רואה בחומרה רבה הימנעות מחובת ההצהרה על הכנסת והוצאת כספים מישראל, הוענקה לוועדה להטלת עיצום כספי סמכות להטיל עיצום בסכומים גבוהים, בשיעור של עד מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 או עד פי חמישה מהסכום שלא דווח עליו לפי הסכום הגבוה יותר, ומחצית מהסכום הנזכר לעיל כאשר ההפרה הינה ראשונה והיקפה הכספי אינו גבוה (כאמור בתקנה 12 לתקנות איסור הלבנת הון (עיצום כספי), התשס"ב-2001).

18. בבואה של הוועדה לקבוע את גובה העיצום, שקלה הוועדה את העובדה כי מדובר בהפרה ראשונה, את היקפה הכספי של ההפרה, את כך שלא השתכנעה בדבר מקורם הלגיטימי של חלק מהכספים, אי קבלת גרסת המפר בדבר יעד הכספים, היותו איש עסקים המרבה בטיסות ועברו המקצועי בתחום הבלדרות והציפייה כי יברר את חובת הדיווח, וכך את נסיבותיו האישיות של המפר כפי שתוארו על ידו.

19. על בסיס שיקולים אלה, החליטה הוועדה להשית על המפר עיצום כספי בסך 10,000 ₪.

20. החלטת הוועדה ועיקרי נימוקיה נמסרו למפר מיד לאחר הדיון בוועדה.

21. למפר זכות ערעור על החלטת ועדת העיצומים תוך 30 ימים מיום קבלת החלטה כתובה זו לבית משפט השלום.

עו"ד ד"ר שלומית ווגמן
חברה

אבי סימני
יו"ר

חגי מזרחי
חבר